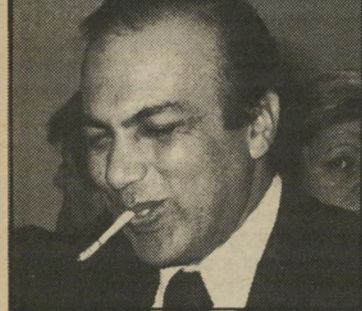

כיום השישי בערב התקיימה בכיתו של יורם ארבל מסיבה לכבוד תוכנית 1000 של מבט ספורט. במסיבה נכחו כל מי שקי שורים לספורט בטלוויזיה, הנהלת הטלוויזיה ואורחים רבים אחרים, ביניהם אורי פורת, המנכ"ל הקודם של הרשות. גם אורלי ניב השתתפה במסיבה.

מי שבלט בהיעדרו מן המסיבה, למרות שהזמן, היה אריה מקל, מנכ"ל רשות השידור.

במחלקת הספורט חוששים שמקל עומד לקצץ באופן ניכר את שעות שידורי הספורט

יוסף בראל עוד פעם מולמד

בטלוויזיה, בעיקר אחרי העדנה שהיתה למח" לקה בימי פורת.

***

ובן בעד בראל

יצחק נבו, שרהיחידו והתברכות והשר הממונה על רשות השידור, תומך במועמדותו של יוסף בראל כמנהל הטלוויזיה הישראלית. בראל משמש כבר שנים רבות כמנהל הטלוויזיה בערבית. הוא שימש כמנכ"ל זמני של רשות השידור, מהרגע שאורי פורת עזב את תפקידו ועד לרגע שאריה מקל נכנס לתפקיד.

הימים יבין, המנהל הנוכחי של הטלוויזיה, עומד לסיים את הקדנציה שלו בדצמבר ומעוניין להמשיך בקדנציה נוספת. כרגע נראה שהליכוד לא יתנגד להארכת כהונתו, בעיקר בגלל יחסיו הטובים עם אריה מקל.

***

כשהגיעו לשיא

במחלקת החדשות של הטלוויזיה שורר זעם רב מאז שידור מוקד האחרון של העיירה אופקים.

התוכנית, שהיתה יוצאת דופן גם בגלל המקום שממנו שודרה וגם בגלל הנושא שבו דנה — האבטלה — התחילה ל"התחמם" לקראת סיום זמן התלטה תמונה, הקצוב.

חיים יבין, מנהל הטלוויזיה, החליט שי לא להאריך את השידור, למרות בקשה שהופי נתה אליו מצד עורכיה המישר.

היתה זו התלטה תמונה, בעיקר בעיקבות העובדה שלפני שבועות אחרים, בעת שידור התוכנית מוקד עם השר דן מרידור, התקשר יבין מיומנתו לאולפן ואמר למפקייה תוכנית שהם יכולים לקבל הארכה של חמש דקות, למרות שלא ביקשו זאת.

עם סיום המישר התקשר יבין שוב לאול" פן ושוחח עם שריהמישפטים בתום הראיון.

***

הסמנכ"ל

במיסדרונות הנהלת רשות השידור מסתור בבת שמועה שאריה מקל, מנכ"ל הרשות, עומד להעלות את ירחון צנצנן, סמנכ"ל לענייני כספים, לדרגת מישנה למנכ"ל.

צנצנן משמש כיום כסמנכ"ל, מקביל בדרך גתו לעמרם עמר, סמנכ"ל לענייני כוחי אדם. שני הסמנכ"לים השונים הם חידוש מת קופתו של אורי פורת.

המישנה האחרון למנכ"ל היה, אגב, רון נחמן, כיום ראש מעצת אריאל (הוגה רעיון תוויות "עובר זר").

אריאלה רבדך נולדים פולנים

להפסדים שלא היו שותפים ליצירתם. מיעוט כזה, אם יצליח, מאיים על המשק. לכן החליט הרוב בעין יב להילחם במי עוט בכל דרך, ולהשתמש בכל אמצעי, כולל פגיעות בילדי המיעוט.

שלוש מישפחות כבר נשכרו. ארבע עדיין ממשיכות להיאבק, אך ילדיהם נרדפים. השר מוש המקומם הזה בילדים, במיסגרת מאבק על כסף ושליטה, מלמד עד כמה מוכן רוב להרחיק בניסיונו לשכור את המיעוט או להר" חיקו.

הנושא השני שהתרחש אישם במעמקי הרבע הראשון של המאה הזו חושף לפנינו פרשה צינית של נישול וניצול, שנעשו תחת דגל השותפות והשוויון. מעריב חשף את סי" רגל החלוצים התימנים שהתיישבו בכנרת ב" 1913, ושהועברו ממנה, עליידי המוסדות המ" יישיבים, ב"1930. מוסף המוספים מציג שניים מבניהם של השקננים בטרגדיה הישראלית האופיינים כליכך; נתנאל מרגלית ואהרון ישראלי. שניהם ילידי כנרת.

הראשון מייצג את מי שנשללה מהם הד כות לחיות בה, והשני את מי ששריינו לעצמם את הזכות הבלעדית עליה. קטע זה, מההיס" טוריה הכליכך קצרה שלנו בארץ הזו, הועלם מאיתנו במשך קרוב ל-60 שנה.

אהרון ישראלי, בן קבוצת כינרת, מכחיש שהתימנים נושלו מאדמתם, ומסביר באטי" מות של מי ששייך, כי הם, התימנים, לא יכלו להישאר במקום. במקום היו הרי חיים. חיים קומונריים, שאותם יכולים לחיות רק רווקים המוכנים לוותר על חיימישפחה ולהתמסר כליל לעבודת האדמה. והרי התימנים היו מטופלים במישפחות. ומעניין איך ומתי הגיע לעולם אהרון ישראלי, בנם של הורים הרשומים כדת וכרין, והוא נראה כבן גילו של נתנאל מרגלית התימני. מה בדיוק התרחש במישפחת ישראלי? האם הוריו היו פחות הר" רים, או פחות נשואים מהוריו של נתנאל? או שמא היו צבועים בצבע הפוליטי הנכון. הצבע הקומונרי? זה בשלט או במוסדות ההתייש" בות היהודיים בארץ ישראל.

איש הצדק והשותפות ממשך ואומר "לא נישול אותם, פשוט העבירו אותם", פשוט. העבירו. איזה חידוש לשוני במילה עמוסת. משמעויות כמו טראנספר, כי זה מה שביצעו בחלוצים התימנים מכנרת.

ואתה שואל את עצמך כמה גוויות חיות ובוטאות עוד תמצא בארון הזה של מפא"י ההיסטורית. זו שמבית ימדרשה נולדה התפי" סה המבטלת את היחיד, מקדשת את הקבוצה ושמה של קדושה זו רודפת כל מי שמעז לעבור דרכה או פשוט. מעבירה" אותו.

ועוד הם יוצאים, נכנסת לאולפן רעייתו, של מי ששם לעצמו מטרה לקעקע את השיטה המפאית וללחום את מילהמת המיעוט. רחל אבני, שבראיון החדשות חשפה חלק מחייה לצידו של אורי אבנרי.

אנו פוגשים אשה שבחרה להגשים עצמה באמצעות הליכה בעיניים עצומות אחרי בעלה. אשה שבחרה במודע לא להביא ילדים לעולם כדי שאלה לא יסיטו את בעלה מרכבו וייגרמו לו לחלק את עצמו בינם לבין המי טרות שמענן פעל. והיא מוותרת על קא" ריירה עצמאית ומעדיפה להישאר בעילו של האיש שעזמו בחרה לחלוק את חייה. ובגיל שבו גברים ונשים מצפים לנכדיהם, נאלצת אבנרי לחפש מיקצוץ חוש שיאפשר לה להמשיך ולשמור על מעורבות מלאה בחיי בעלה כדי "להמשיך בירחהיובש שלהם ולא להכנס לחיי נישואין".

דרכה מזכירה את דרכן של נשים רבות לכל אורך ההיסטוריה היהודית שבחרו במו" דע לבלט עצמן כדי לאפשר לבעליהן להגיע רחוק וגבוה.

תוכנית מוסף המוספים של הטלוויזיה הלימודית, בהנחייתם של דן מרגלית ואילנה ריין, מיעלה מדי שבוע פנים אחרות של החב" רה הישראלית. לעיתים היא יוצרת פסיפס אנושי המגרה את יצר המציצנות הבלתי" נדלה שלנו, ולעיתים מעמידה לפנינו ראי, החושף צד שהיינו מעדיפים לא לדעת על קיומו.

כזו היתה התוכנית בערב שבת האחרון. שלשת הנושאים שרלטה מהעיתונות חשפו חברה, הנוחרת לתור סכסוכים על ידי דחי" קת המיעוט והור אל הקיר.

כך בעין יב כסוף שנות ה-80, כך בחצר כינרת ברבע הראשון של המאה, וכך בתל" אביב של מישפחת אבנרי.

הסיכוך בעין יב פרץ לכותרות על רקע משבר המוסבים. משבר שחשף את כישלונה של שיטת הניהול הקולקטיבית. עין יב שר" נה ממושבים אחרים, בכך שקבוצת-מיעוט ב" תוכה, מסרבת לקבל על עצמה את האחריות

ברדוגו

לכיס שלהם) מסתירה את האמת, שכל מה שדרוש זה שלוש-ארבע צ'קצ'וקות, שיתנד" נדו בין השולחנות, ויביאו יובש לקליינטים בגרון.

הומור הוא יצירת יש מאין. יצירה שכזאת, תוך התעלמות מהמציאות, היא הזמנה לכיש" לון. אבי אתגר נתן בתוכנית הראשונה הצה" רת כוונות: "בלי שטחים: בלי מיפלגות: בלי קואליציה: בלי יהודים: בלי ערבים" הצהרה שאומרת: אנחנו נצחק בעיניים עצומות. יש מי שמסוגל? אפילו אתגר לא יכול.

לכן, גם הפארודיות על תשרירייהשרות, היונקות מהמציאות, הן החלק היותרחוק של התוכנית. במיוחד הקטע של תומר קרמן וא" בני אלחסי, במאוריה על תשרירייהשרות של הטוטו. הקטע שלהם עשה צחוק ממישר" רייהשרות העוסקים בסחיסת הפרוטות האד" רונות מכיסי האורחים היותרעניים. הכל ב" עזרת תעלולי המגוונים של השילטון: הלר" טו, הטוטו, הפיס ודומיהם...

גם הפארודיה על מישרירייהשרות של בזק קלע בדיוק במטרה. "צלצל קרוב ותרגיש רחוק". פוטנציאל גדול טמון גם בהומור שעלה מהבריחה של גני תמיר: המורים מכי" גים פתקאות להעתקה בבחינות התלמידים.

כדרך כל תוכנית גרושה יש בה טוב ויש בה רע. תוכנית הרעיונות של אתגר גרושה ביר" תר. כיוון שמדובר בתוכנית ראשונה נוהגים על פי מידת הרחמים. משתרלים שלא לכנס, ומחלקים מחמאות איפה שאפשר. החלק הר" או למחמאות יותר מכל הוא דווקא אבי את" גר. האיש הפתע לטובה. (כמה קשה להגיד דברים טובים; ראוי להגיש כי המשתתפים, שהיו מיותרים כבודדים, היו מצויינים כחבר" רה. אז אבי, הביני, אל תתייבש בין הקטעים.

קצץ בצחוקיהמסור, שיוצא לך כשאתה מתא" מץ. הכל בסדר. טע לשלום. המפתחות כפנים.

המוספים אילנה ריין ודן מרגלית

יום ששי מול מוסף המוספים, יום שבח מול אבי אתגר, אריאלה רבדך ובדוגו לא אהבו את מה שראו. יש הסכמה לאומית

פר לא קטן כלל. אך כפי שאמר אבנרי: זה לא מירסם. זה מתאים לה ולבעלה. ועם קב" עה מוצהרת שכוו אין להתוכח.

יבש

הטלוויזיה הישראלית מתאמצת ליצור יצירה מקורית. ברוב המיקרים זוהי יצירה בלתיינתנת לצפייה. על כן יש להעריך את הניסיון החדש ליצור תוכנית-בידור מנקודה מקורית וחרשה לחלוטין. בימים שבהם מקר" טעת על המירקע תוכניתו של גבי גזית, צריך לשמור לתוכניתו של אבי אתגר מקום של כבוד.

אתגר מצליח להעלים את נוכחותו, ובור" דאי שאינו הופך עצמו ליציר שעליו סובכת התוכנית. על כך בלבד מגיעה לו ברכת ה" דרך. גם העובדה שהוא מרותק לכסא-גלגלים אינה מפריעה להתגר לשוטט בין אורחי ב" פאב, שנוצר במיוחד לצורך התוכנית, בלא שייכרו סביבו את כל תשומת-הלב.

האורחים עצמם, בחלקם הגדול, מיותרים. כך גם רובידובן של הנדיחות שהושמעו במה" לך התוכנית. ריח עובש עולה מהן למרחוק. הקטעים של ספי ריבלין עייפים. יש לו הומור של קרשבינין, למרות שיש רבים שצוחקים מההומור הזה. הפגישות בין ספי ריבלין לבין מישל שאגרן משכנעות את הקהל, כי ניתן לוותר על שניהם. לא אפשר, אפילו רצוי.

בדיוק כפי שרצוי ודרוש ויתור מיידי על ה" קש, שהיתה לא יותר מקישקוש מקוש" קש.

נראה כי האורחים לא נבחרו בקפידה מת" אימה. אלי אוחנה הוא חומר לעוט. וחברתו היפהיה צולמה רק מאחור. (למה אבי, למה?) לבריחה של הצוללן אלון על שרה-אוצר, פנחס ספיר, שהשפריץ סודה על השאטר ורוטשולר. היה זקן ארוך עוד בחייו של כבוד

השר. (עניין שנגמר מזמן). גם הופעתו של טוטון, השף הדוויילג', והכוס הדולפת (כמה מצחיק...) וזעקת אף היא לווייתור על תופעות מסוג זה.

אורה, בעלת הפאב תפסה פוזה. ההצהרה שנתנה: "שצריך המון אהבה ללקוחות..." (או